

[Justitsministeren.]

I 1937 i et festskrift for de danske folkebiblioteker udtalte stadsbibliotekar Carl Thomsen:

„Den, der i dag skal sammensætte bogbestanden i et sognebibliotek, vil opdage, at de bøger, der direkte eller indirekte skyldes AOF, udgør en så nødvendig del af samlingen, at man knap forstår, hvorledes man klarede sig før disse bøgeres fremkomst.“

Og hvad der særlig vil glæde den ærede ordfører for forespørgerne: et tidligere venstreblad ved navn „København“ udtaler i en anmeldelse af AOFs jubilæumsskrift så sent som den 24. november 1949:

„Her skal kun nævnes to områder, hvor AOF i den nyere tid har øvet en særlig indsats: arbejderne har æren af at have været de første, der har anvendt studiekredsen i oplysningsarbejdet. Det er dem, der har ført studiekredsen frem herhjemme, og de har tillempet den til danske forhold. Det andet område er radioen; her arbejdede AOF fra første færd på at få radioen til også at tage et oplysningsarbejde op, det er ikke blot studiekredsudsendelser og grundbøger dertil, men hele radioens foredragsvirksomhed, som AOF har arbejdet for og med gode resultater.“

Da jeg ikke føler mig overbevist om, at den ærede ordfører for forespørgerne endnu vil være tilfreds med de anbefalende udtalelser, selv fra bladet „København“, skal jeg nævne nogle mere upartiske. Højskoleforstander Arnfred, Askov, siger i anledning af AOFs jubilæum i 1949:

„Der er god grund til fra højskolens side at nære beundring for det arbejde, der er øvet i de 25 år, og ønske lykke til fremtidens gerning.“

Han har åbenbart haft på fornemmelsen, at der ville komme en justitsminister, som ville støtte denne gerning mere effektivt end hidtil.

Og lad mig så slutte dette afsnit med at citere folketingsmand Erik Appel, som jeg formener at den ærede ordfører for forespørgerne har en dyb respekt for. Han sagde ved folkemødet på Christiansborg slotsplads ved grundlovsjubilæet den 5. juni 1949 følgende:

„Med stiftelsen af Arbejdernes Oplysningsforbund i 1924 blev den fri oplysningsstanke knæsat i arbejderkredse.“

Og han slutter:

„og jeg føjer til: under den himmel skal bonde og arbejder færdes på fri og kammeratlig måde, under den himmel skal by og land mødes. Den fri folkelige oplysning

regner ikke med skel mellem stænder. Vi er alle gjort af det samme menneskelige stof, og den ene er ikke på forhånd ringere end den anden eller bedre.“

Herefter mener jeg at have overvældet den ærede ordfører for forespørgerne sådan med argumenter og udtalelser, at jeg ikke behøver at læse de 75 navne på betydelige videnskabsmænd og andre absolut anti-socialdemokratiske talere op, som har medvirket ved denne betydningsfulde virksomhed. Jeg har naturligvis et læs af argumenter yderligere, men jeg skal indkrænke mig hertil, idet jeg dog vil stille en forespørgsel til den ærede forespørger: Hvordan skal jeg stille mig ved den følgende biografbevilling, som jeg havde tænkt på at give ved lejlighed til en landsorganisation, der hedder afholdsbevægelsen? Det tør jeg vel ikke efter venstres stilling nu.

Ordføreren for forespørgerne (H. C. Andersen): Jeg vil gerne svare først på det sidst stillede spørgsmål: hvordan den højtærede justitsminister skal stille sig til bevillingen til afholdsbevægelsen. Jeg kan ikke sige noget om det, men jeg vil anbefale justitsministeren at tale med den forhenværende justitsminister derom, for, såvidt jeg ved, stammer løftet fra hans tid.

Ministeren begyndte med at sige, at jeg rimeligvis var ked af, at forespørgslen var stillet. Næ, ikke efter det svar, som nu er givet.

Ministeren bebrejdede mig, meget venligt, at jeg havde benyttet lejligheden til på forhånd at udtale mig om forskellige spørgsmål, som ministeren gerne ville udtale sig om. Ja, det er jo ganske naturligt, for alt det stod jo i den udtalelse, som udgik til pressen, og som jeg naturligvis meget nøje har læst igennem; derfor er det ganske rimeligt, at jeg fremførte det i mit indlæg her.

Spørgsmålet om at give bevillinger til landsorganisationer har vi drøftet i filmkommissionen mange gange, og vi blev dér enige om at udelukke landsorganisationer som berettigede til bevillinger. Nu er der indhentet en udtalelse fra filmsrådet, som er kommet med en enstemmig indstilling. Ja, jeg er så heldig, at jeg ved, hvordan dette forhold ligger. Hvis man havde vidst, at landsorganisationen, som nu oplyst, ikke i forvejen havde en bevilling, så var den indstilling ikke blevet indsendt, men man må også indrømme, at der her er let mulighed for en fejltagelse, for i selve biografkommissionens betænkning, som jeg står med her i hånden, oplyses det i afsnittet om bevillingshavere, hvem der har bevillinger, og